

behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7.

I dette ligger, at denne indkomst ikke kan beskattes i kildestaten med mindre, der er et fast driftssted i denne, gennem hvilken udlejningen foretages. Yderligere betyder den, at indkomsten vil blive beskattet på nettobasis, som al anden indkomst fra et fast driftssted.

Der er ofte divergenser i opfattelsen af, hvordan denne type indkomst skal indplaceres i overenskomster. Bortset fra artikel 7, er der mulighed for, at den kan falde under artikel 8, om skibs- og luftfart, eller under artikel 12, royalties.

Navnlig det sidste synspunkt hævdes ofte af udviklingslande, afhængig af om disse lejeindtægter kan læses ind under definitionen af royalties i artikel 12.

Såfremt disse lejeindtægter bliver henført under artikel 12, ville det indebære, at de blev beskattet i kildestaten med den procentsats, der er aftalt for kildestatsbeskatning. Beskatningen finder i så fald sted på basis af bruttolejeløbet, og uanset at virksomheden ikke har en så fast tilknytning til kildestaten, at der er et fast driftssted dér. En sådan beskatning kan være nærmest prohibitiv.

Fra dansk side, er det derfor vigtigt, udtrykkeligt at få disse lejeindtægter placeret uden for artikel 12's område.

Artikel 8. Skibs- og luftfart

Beskatningsretten til fortjeneste ved drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik er i henhold til stykkerne 1 og 2 delt mellem bopæls- og kildestaten.

Efter stk. 1 kan fortjenesten beskattes i den stat, hvor foretagendet har den virkelige ledelses sæde.

I henhold til stk. 2 kan kildestaten dog også beskatte denne fortjeneste, men den pålignede skat må ikke overstige det mindste af to beløb, enten

- halvanden procent af bruttoindtægten oppebåret fra kilder i denne stat; eller
- den mindste sats, som kan pålægges fortjeneste af samme art, oppebåret under lignende omstændigheder af en person, der er hjemmehørende i en tredje stat.

Efter den gældende overenskomst, Artikel V, kan sådan fortjeneste beskattes i begge stater i overensstemmelse med deres respektive love. Dansk international skibs- og luftfart er derfor reelt udækket af den gældende overenskomst.

Filippinerne pålægger fragtskatter på udenlandske skibe i international trafik, med en procentsats på 2,5 af bruttofragtbeløbet.

Danmark har ikke tilsvarende fragtskatter.

Denne filippinske beskatning nedsættes nu til 1,5 pct.

Dette svarer til, hvad der er aftalt i Filippinerne nyere dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande.

Derved bliver dansk skibs- og luftfart stillet konkurrencemæssigt på samme måde, som udenlandske skibs- og luftfartsforetagender, hvilket ikke er tilfældet for øjeblikket.

Såfremt Filippinerne senere aftaler en lavere skattesats for disse fortjenester med et tredieland, fremgår det af bestemmelsen i stk. 2, at denne mindre sats også skal finde anvendelse på dansk international skibs- og luftfartsvirksomheds fortjenester, en såkaldt mestbegunstigelsesklausul.

I kraft af denne, er Danmark sikret, at udenlandske konkurrenter ikke får en bedre skattemæssig stilling end danske foretagender på dette område.

Fortjeneste ved forsyningssejlad m.v. til et sted eller mellem steder, hvor virksomhed uden for kysten i forbindelse med efterforskning og udnyttelse af havbunden og dens undergrund samt disses naturforekomster, der foretages i en stat, kan som udgangspunkt beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Der er her tale om den såkaldte supply-trafik.

Denne trafik er national - ikke international - trafik.

Filippinerne har dog betinget en beskatning, der ikke må overstige det mindste beløb af:

- 8 pct. af det modtagne bruttobeløb; eller
- den mindste filippinske skattesats, som pålægges en sådan fortjeneste, der under lignende omstændigheder oppebæres af et foretagende i en tredje stat.

Der er dermed sat et loft over den filippinske skat, og hvis en trediestat får et bedre resultat, følger Danmark automatisk med som følge af mestbegunstigelsesklausulen.

Bestemmelsen indeholder i stk. 6 en særbestemmelse vedrørende den danske del af SAS, nemlig DDL. Heri fastslås, at Danmark kan anvende artikel 8 på DDL. Bestemmelsen går igen i alle de danske dobbeltbeskatningsaftaler, for at komme uden om en eventuel diskussion om, hvorvidt DDL har den virkelige ledelses sæde i Danmark eller i Sverige.

Artikel 9. Forbundne foretagender

Såfremt forbundne foretagender handler indbyrdes til andre priser eller under andre vilkår end de vilkår, der gælder mellem uafhængige parter, kan hver stat justere indkomstansættelsen for foretagendet i den pågældende stat efter det såkaldte arms længde princip, jf. stk. 1.